

Az ige testté lett és közöttünk lakott.

Erőt adó, bátorító evangéliumi mondat ez Húsvéti hitünket fogalmazza meg, húsvéti hitünk megvallása. Az ige testté lett és közöttünk lakott.

Aki értünk odaadta az életét, aki az Atyára mutatott rá, Ő az, aki testté lett, Ő az, aki közöttünk lakott. Ez az egyetlen mondat egyszerre fejezi ki a húsvéti hitünket, Jézus Krisztus meghalt és föltámadott és él és életet ígér mindazoknak, akik hisznek benne, s ugyanakkor ez egy történelmi tényre is utal. Jézus Krisztus születése történelmi valóság. Nem pusztán a hitben, nem pusztán valamiféle vágyban születik meg, s alkotja az ember, hanem az a Krisztus születik meg, aki értünk nagypénteken meghal és Húsvét vasárnap föltámad. Történelmi tény és valóság. Valóságos ember és valóságos Isten. A kettőt együtt valljuk, mert Jézus nem csak úgy tett, mintha ember lenne, nem csak úgy nézett ki, mintha ember lenne, nem csak mint egy szerepet, vállalta az emberi létet, amit aztán levett magáról, mint a színész, amikor befejezte a darabot, hanem valóságos ember. Olyanok, mint mi. Valóságos Isten, mert az ige testté lett. Istennek a gondolata, a szeretete, Istennek az embert üdvözítő szándéka lett testté. Ez a mondat kifejezi a mi együvé tartozásunkat is, közösségünket is.

Jézus Krisztus a közösségnek a teremtetője. Ezért vagyunk itt, mert ismerjük őt külön-külön mindannyian és mégis együtt akarunk ünnepelni, mert Ő teremti bennünk azt a közösséget, amire vágyunk, ami a teremtetésben a miénk lett és ami az újjáteremtésben válik teljessé. Kicsoda Ő? Ő az, aki kiüresítette önmagát. Ő az, aki az Atya akarata, Ő lett szegénnyé, Ő az Atya szeretete, Ő a tisztaság, az Atya műve, mert engedelmes, szolgai alakot öltött, hogy a szolga Isten fia lehessen. Szolgáló lett értünk. Testben jelent meg, testet öltött magára, testté lett, mert szolgálni akar. Kísértést szenvedett, megküzdött a szabadság és döntésnek a próbáját és mindig jól döntött, mindig az Atya mellett. Példát ad nekünk.

Mindenben hasonlóvá lett hozzánk a bűnt kivéve, mert Ő a Megváltó. Megvált bennünket az áteredő bűn terhétől, megvált bennünket személyes bűneinktől és mindig, mindig az üdvösséget kínálja, mindig a boldog, teljes életet kínálja.

Megtestesülése tanít és üzen számunkra. Üzen az életnek a realitásáról, a életnek a méltóságáról, a szabadságáról, a szegénységnek a méltóságáról. Hisszük, hogy az ige testté lett és közöttünk lakott, akkor ez az élet, amit élünk, ennek méltósága, tisztasága van, ennek az életnek szabadsága van, még akkor is, amikor átéljük korlátainkat, szegénységünket, mert Ő ezt magára vette. Mert ismerjük Krisztust, van bátorságunk ránézni az életre úgy, amint van. A saját életemre, mások életére, az emberiségre és nem kell kitalálni semmiféle tetszetős vagy olcsó megoldást. Nem kell kitalálni, nem kell közösségi akarattá formálni mindazt, ami nem reális, ami elkülönül az ember életétől, ami az ember életét el akarja választani teremtett, újjáteremtett, megváltott mivoltától. Micsoda szabadságot kapunk mi Jézus Krisztus ismeretében azáltal, hogy Ő emberré lett. Milyen erős üzenete van mindannyiunk számára, de a külvilág felé is. Az emberi lét, úgy, ahogy Isten teremtette, méltóságot hordoz. Ezt csak tisztelni, szolgálni, táplálni lehet.

Jézus Krisztusnak a megtestesülése tanít és üzen a szeretetnek a realitásáról. Amikor ránézünk a gyermek Krisztusra, akkor azt látjuk így szeret az Isten, hogy emberré lesz. Úgy szeret az Isten bennünket, hogy azt adja, amire nekem szükségem van, és azt adja, amire leginkább szükségem van, az üdvösséget, mint a szülő. Azt adja a gyermekének, ami a javát szolgálja. Nem feltétlenül azt, ami után könnyen nyúl, vagy úgy gondolja, hogy boldogságot jelent számára. Azt adja, amire szükségem van. Sőt, azzá lesz, amire nekem szükségem van. Hol figyelmeztetés, hol bátorítás, hol megnyugvás, hol otthon, hol békesség, amire nekem szükségem van. Azzá lesz a szeretet realitásáról tanít, mert az áldozatából fakad a szeretetnek a tapasztalata. A keresztt és a megtestesülés összetartozik, elválaszthatatlan egymástól. Egyik a másikat erősíti és ebben értjük meg a szeretetet. Olyanná lenni, mint akit szerettek. Azzá lenni, mint akit szerettek. Sorsközösséget vállalni, nem véve távolságot tőle. Nem ideig-óráig, nem bizonyos területeken, hanem mindig, mindig és teljesen.

Ebben az áldozatban Isten lesz áldozattá. S ebben az áldozatban, ami a szeretet Isten lesz szegénnyé értünk. Azért lesz szegénnyé, mert azt mondja a legdrágább kincsem te vagy. Nélküled az életem szegénnyé válik.

A legnagyobb függést vállalja. Az ige testté lett és közöttünk lakott.

Jézusnak a megtestesülése tanít bennünket az igazságnak a valóságáról, realitásáról. Az igazságról, amely békét hoz és békét teremt. Az igazságról, amely az isteni rendben valósul meg.

Nem tudunk még csak emberi lépték szerint sem igazságos közösséget, működést, társadalmat fölépíteni, hanem az isteni rendnek megfelelően történik az. Isten igazsága az a tér, amiben az ember emberhez méltóan tud cselekedni, egyén és közösség egyaránt. Az igazság realitása, hogy az ige testté lett és csak az igazság, az isteni tud békét adni, amire mi mindannyian várunk és vágyakozunk.

Jézus Krisztusnak a megtestesülése tanít bennünket a jóakaratra a realitásáról. A jóakaratra a megéléséről. Jót akarok, javadat akarom. Példát ad és tanít bennünket arra, hogy legyünk a jóban kezdeményezők, bátrak, elsőként szeretők, mint ahogyan az Isten elsőként szeret. Bátorságra indít bennünket Jézus Krisztusnak a megtestesülése, hiszen micsoda kockázat van abban, hogy az Isten fia, aki emberré lesz, kiszolgáltatja magát az embernek. Rászorul az embernek a gondoskodására, szeretetére s milyen jó s az üdvösségtörténet milyen szép és elválaszthatatlan része, hogy a gondoskodást Máriában és Józsefben találja meg. Ezért Mária és József személye példa mindannyiunk számára, a családjaink számára. A jóakarata bizalmat kelt. Bízom önmagamban, bízom a társamban és bízom abban, hogy a jó képes legyőzni a rosszat és ezt csak bátran és csak kezdeményező módon lehet tenni.

Az ige testté lett és közöttünk lakott. A gyermek születése, Jézus Krisztusnak a születése egyértelmű jel Isten részéről, hiszen az ő életét kapjuk, az ő szeretetét ismerjük meg, az ő igazsága szerint akarunk élni, és az ő jóakarata miatt van vágyakozás bennünk a jóra. A gyermek születése üzenet számunkra.

Mindazok a vágyak, amelyek adventben megfogalmazódtak bennünk, beteljesedik a gyermek születésében. Ő az, aki betölti vágyakozásunkat, Ő az, aki új vágyakat ültet belénk, hogy szeretetben tudjunk élni és munkálói legyünk ennek a szeretetnek. Ami az életnek, a szeretetnek, az igazságnak a realitásából és a jóakaratra a valóságából fakad. Legyünk bátor ünneplői, hirdetői, bátor megélői ennek. Mert az ige testté lett és közöttünk lakott.

Ámen.